

Balandžio Balsas

BARAKPILIS,

1948 Nusišypsojimo Metais, Balandžio 1 d.

Nr. ?

Truputį pleptelkim

Kukliai išlindę į barakų šviesą nujaučiame, kad nieko nenustebinsime šiuo savo gimimu. Naujos Amerikos savo dypukamą emigruoti neatrado. Va, lietuviškas liežuvis vis paniežti Balandžio 1 d. ką nors savo mieliesiems tautiečiams pleptelti. Čia irgi ne naujas mūsų išradimas, bet tik senosios tradicijos.

Iš vardo mes būsime jau seniai Jums pažįstami. Visokius "balsus" gausite iš Tėvynės. Tūlas gal pagalvosite, kad vilniškiam "balsui" gaus naujas varžovas. Neapsirikite, miellieji! "Tėvynės Balso" gerbiamajam redaktoriui "draugui" Joneliui Šimkui nemanome kišti pagalių į jo raudonusius ratus ir nenorime atimti iš jo duonos. Mums niekas nemokės čer-toncais ar kitokia valiuta ir geromis maisto kortelėmis už pleptelėjimus, taigi, nėra prasmės "draugui" Joneliui viso šito pavydėti. Nevarysime propagandos už repatriaciją į tėvynę, nes bijome, kad mums beslančiojant aplink barekus, kokia nors pikta Barborėlė neperbrauktų šluota per mūsų iš BALFO gautą kostiumėlį. Taip pat nevarysime propagandos nė prieš repatriaciją. Žinome, ką už tokį darbą gausime. Mūsų bendravardis vilniškis "balsas", ko geru, prisegs tau "fašisto" ar kitokio reakcionieriaus vardą ir paskui slankiok sau sveikas su tokia nemalonia iškaba.

Jau vėlyk geriau laikysimės griežto neutraliteto ir stovėsime aukščiau visokios politikos. Daug maloniau paslankioti, iš vieno į kitą baraką, pleptelti truputį su koku nors Jokūbu, prisikimšti savo pypkę jo naminiu tabaku, paplepėti su kokia Agota, kol dar ji į rankas nepasiima šluotos ar kočiolo, o paskui vėl traukti toliau.

Būkite drūti, miellieji dypukai! Ar mes iikišime kam malonų, ar nemalonų snapą, atleiskite! Burkuosime balandžio balsu, bet jeigu kam nors dėl blogos klausos pasirodytų jis vanagišku, – ne mes būsime kalti. Tokiems patartumėm kreiptis į ausų, nosies ir gerklės specialistus. Pavasariško vėjo per balandį ir po balandžio!

"BALANDŽIO BALSO" redakcinis aktyvas.

Karo dar nebus

Gandai apie karą tėra tik tuščias karo kurstytojų prasimanymas. Pasaulio politinė atmosfera visai rami ir taikinga. Taikos angelas nuolat skraido nuo Maskvos iki Prahos, Helsinkio, Oslo ir atgal. Karo dievaitis Marsas paklydo kažkur už Uralo, beieškodamas Atomgrado miesto. Išvyko speciali gelbėjimo ekspedicija jo ieškoti, bet ir ji įklimpo tarp šiaurės pusynų. Laukiama pavasario. Šiek tiek aptirpus sniegui, gal pasiseks surasti kokius nors Marso pėdsakus.

Iš vienos valstybės gauta rimtų žinių, kad karas šiandien esąs visai neaktualus ir nereikalingas. Draugiškumu daugiau galima laimėti. Be to, popierius sutartims pasirašyti, o vėliau transporto išlaidos baudžiamiesiems būriams atgabenti atsieina žymiai pigiau už brangius ginklus ir šaudmenis.

B o b u l ė į l i n d o į a t o m ą

(Cenzūros iš anapus geležinės uždangos praleista)

Atomo bomba kapitalistinių kraštų rankose yra tikra pasaulio pažangos ir civilizacijos pabaisa. Tai žemės rutulio pražūtis ir niekingiausias išradimas pasaulyje. Kas kita būtų, jeigu atomo paslaptis slėptųsi tik kur nors už Uralo. Tuomet ji pasauliui neštų palaimą ir teisę į taiką ir šviesesnę ateitį. Dėl jos netektų niekam ir galvos sukti. Sovietų atstovas Gromyko galėtų sau laisvai žiovauti ir kapitalistinių kotletų prisivalgęs ramiai krapštyti sau dantis.

Iš JTO Atominės energijos komisijos posėdžio sužinome kilnius sovietinius planus, kuriais numatoma uždėti tarptautinę kontrolę ant visų įmonių, kuriose tyrinėjama bei gaminama atominės energijos medžiagos. Visa šitoji kontrolė turėtų būti vykdoma Saugumo Tarybos rūmuose, kad Gromyko galėtų vetuoti jau ne 21 kartą, bet kelis kartus po tiek. Į tarptautinę kontrolę turėtų būti įsileista tiek sovietinių atomo specialistų, kad iškart galėtų iššniukštinėti visas kapitalistines atomo paslaptis. Žinoma, jeigu toji atomo paslaptis gulėtų ne kapitalistų portfeliuose, bet kaip jau minėjome, už Uralo, tuomet būtų sudėv visokioms tarptautinėms kontrolėms ir, ponai kapitalistai, anė šniukšt į mūsų daržą.

Kadangi kapitalistinis pasaulis iki šiol kietai laikosi įsikibęs į atomą ir sovietiniams vyrams neįmanoma giliau įlipti į fašistinius portfelius, vyrai iš už geležinės uždangos pabandė įtraukti į atomo pasaulį moteris. Kadangi rytietės, kolchozuose auklėtos, tokiam darbui gabumais nepasižymi, tai šiam uždaviniui tenka pasiieškoti talkininkių vakaruose, pirmiausia elegantiškame Paryžiuje, ir jas pasiųsti į atomo tėvynę - JAV..

Žinomo prancūzų atominės jėgos mokslininko žmona Joliot - Curie tokios laimės patalkininkauti draugams iš Rytų pabandė JAV, ten darydama pranešimą atominio karo atžvilgiu. Dėdė Samas, išgirdęs elegantiškos moters svaichiojimus, iškart tris kartus nusičiaudėjo ir jau buvo bebandas talkininką paprašyti už durų, bet žinot, vyrų širdys atlaidžios moterų atžvilgiu. Paliko, burbtelėjęs sau po nosimi: "Tegul plepa sau sveika bobulė. O mūsų, vyrų, pareiga kantriai išklaudyti ir netikėti". Su šiais žodžiais Dėdė Samas dar kiekiau pasispaulė portfelį su atomo energijų paslaptimis.

N a u j a k o m e t a

Amerikos padangėje pasirodė nauja kometa, ūsų formos. Visuomenėje kilo didelis susijaudinimas ir prašneko jau ir mums, europiečiams, suprantama kalba. Europa šią kometą jau seniau pastebėjo, slenkančią vakarų link.

P a l e s t i n a p a d a l i j a m a į t r i s s r i t i s

Planas padalyti Palestiną į žydiškas ir arabiškas sritis nesiseka. Greta bombų, pradėjo veikti patrankos ir aviacija. O kas toliau?.. Ir Michaldos pranašystė nieko nebesako. Iš šios painios būklės išbristi viena valstybė žada pasiūlyti išganingiausią planą: padalyti Palestiną į tris sritis, ir trečią sritį atiduoti jai. Tokiam pasikeitimui įvykus, Palestinos reikalai tuojau pagerėtų. Netrukus visos sritys pasidarytų broliškos ir užmirštų ne tik bombas ir kitus ginklus, bet ir kalbėti arabiškomis ir žydiškomis kalbomis.

PLEČIASI MŪSŲ EMIGRACIJOS GALIMUMAI. Viena negrų valstybėlė Afrikoje sutiko įsileisti tam tikrą mūsų dypukų skaičių, kurie sugeba akrobatiškai kaisti savo kailius, nebeatskiria, kokios spalvos vėliavos iškeliamos tautinių švenčių metu ir negalėdami susikaupti lietuviškose pamaldose, lanko tik svetimąsias.

I š e g z o t i n i ų k r a š t ų r o m a n t i k o s

(Kelautojo užrašai)

Menkių jūros amžinai skalaujamą Kalnų kalnyne dunkso Mušel-burgo kraštas. Dėka savo geografinės padėties, šis pusėtinai atsilikęs, saktum, Dievo užmirštas kraštas, nieku ypatingu nepasižymi. Bet jo praeitis, kaip byloja padavimai, gana įdomi. Dar ir šiandieną yra užsilikusių fortų, iš kurių anais laikais gindavosi galingi jūrų piratai, kurių tik vienas vardas sukeldavo ir tolimiausių kraštų siaubą.

Nuo to laiko, kada Didysis Albionas, po atkaklių kovų, sutriuškino jų galybę, Mušel-burgo žemėje liko tik tuščios piratų tvirtovės. Vėliau šiame krašte apsigyveno taikingos dypukų tautelės. Firmieji tų tautelių pionieriai iškirto aplinkui miškus, tuo atskleidami gražų vaizdą į menkių jūrą. Palaipsniui darbštūs dypukai užveisė naminių gyvulių ir tuose fortuose, iš kurių anuomet kyšodavo baisūs pabūklai, šiandien laikomos vištos, ožkos, naminiai šernai...

Nežiūrint dypukų padarytos pažangos jų sėsliaame gyvenime, vis dėl to žemės ūkis gana atsilikęs. Kalnų aplinkumoje neįmanoma laikyti stambesnių gyvulių bei raguočių, ir visi šia kryptimi darytieji bandymai, ypač su skeltanagiais, nuėjo niekais, nors dypukų tautelėms šiek tiek ir davė naudos. Todėl čia žemė dypukų dirbama primityviausiu būdu.

Mušel-burgo dypukų tautelių veido bruožai gana įvairūs. Bendrai paėmus, jie nepersidirba, tenkinasi tuo, ką jiems duoda gamta ir apvaizda. Kaip pas indėnus šokamas karo šokis, o pas indusus – kulto šokiai, taip ir dypukų tautelės turi savo originalius šokius, kurie, dypukų manymu, yra pakankami parodyti jų kultūros lygį. Jų kalba skirstosi į padėminių bei kilčių dialektus, tačiau tarpusavyje jie puikiai susikalba, trūkstamus žodžius pavaduodami veido mimika, grimasomis ir atitinamais gestais.

Pramonė ir prekyba: pramonė neišsivysčiusi, – tenkinamasi namine. Prekybos srityje atskiri vaizbūnai palaiko ryšius su kaimyniniais kraštais. Tačiau prekybininkų luomas neskaitlingas ir tarpusavio konkurencijos nėra, nes jie susijungę į sindikatą. Šalia esamų piniginių ženklų, prekyboje praktikuojami mainai.

Administraciniai šis kraštas yra padalintas į devynius apskričius, kurie viršininkų neturi. Krašto sostinė su vyriausybe yra devintame apskrityje. Kadangi krašto demokratinės santvarkos vystymasis vis neiš-eina iš užuomazgos ribų, tai faktinai valdžia tebėra suteikta to kraš-

(Nukelta į 4 psl.)

L a u k i a m a I t a l i j o s r i n k i m ų

Iš draugiškiausių draugiškiausios valstybės sluoksnių patirta, jeigu Italijoje nepasisektų komunistams laimėti rinkimų, tai bus jai pasiūlyta draugiškumo sutartis. Laimėjus komunistams, tai atpultų, nes tuomet užsimegstų broliškumo santykiai. Kaip teko nugirsti, vienoj valstybėj smarkiai pakilo geležies produkcija, nes uždangai pratiesti į pietus, reikės nemaža geležies.

MARSUI TUO TARPU PAVOJUS DAR NEGRESIA. Mūsų korespondentas Rytų sluoksniuose suostinėjo, kad Marso planetai tuo tarpu dar negresia geležinės uždangos pavojus. Draugiškumo sutartis su Marsu šiame penk-metyje dar neužplanuota. Sibiro ir Šiaurės dykumoms apgyvendinti arti-miausiams penkmečiams dar užteks mūsų žemės rutulio neapdairių gyven-tojų.

IŠ EGZOTINIŲ KRAŠTŲ ROMANTIKOS. (Tęsinys iš 3 psl.)

to valdovo Bhaskarakandasarrasvati rankose. Valdovo asmenybė krašto valdyme turi ypatingų gabumų. Jo sumaniai, pagal reikalą, panaudojama taktika užtikrina jo užimamą sostą. Bet jis nevengia ir klastos, gudrumo, veidmainiavimo bei smurto. Valdovas turi įgijęs ir kultūros bei civilizacijos pradmenų, kurie yra nuolatos konflikte su jo egzotine prigimtimi. Nuolatiniai dypukų tautelių bei jų genčių ir kilčių tarpusavio vaidai labai palengvina valdovui kraštą valdyti. Pagal kitų kraštų pavyzdį, čia yra renkamas parlamentas ir įvairios kitos institucijos, o laikas nuo laiko šaukiami ir visuotiniai krašto gyventojų seimeliai. Keliautojui labai įdomu stebėti į susirenkančius paskirų genčių atstovus, apsiginklavusius kuokomis, bumerangais, titnago kirvukais. Patys seimeliai yra visada audringi, ginčijamasi, kol visų protai susimaišo. Ginčams pasiekus kulminacinį tašką, argumentų vietoje tiesai įrodyti paleidžiamos į darbą kuokos, bumerangai ir titnago kirvukai. Po tokių seimelių paprastai gerokai pasipelno įvairūs burtininkai, kerėtojai, šamanai, kurie tikrumoje yra slapti patarėjai valdovo Bhaskarakandasarrasvati, nes jis pats yra visų kerėtojų vyriausias šamanas. Todėl prietaringi krašto gyventojai, nors ir neapkęsdami Bhaskarakandasarrasvato, jam yra paklusnūs. Į šį savotišką kraštą XX šimt. pažanga neturi didelės įtakos.

Tačiau tam tikrą dalį skaitlingų valdovo pareigūnų paveikė naujųjų laikų civilizacija bei kultūra, ir jie suabejojo valdovo kerų galia. Valdovas neištikimuosius beatodairiškai atleido iš užimamųjų pareigų, palikdamas šalia savęs tik pačius ištikimiausius. Iš pareigų atleistųjų eilėse buvo kilęs didelis sąmyšis ir aiškus nepasitenkinimas.

Šiaip jau Mušel-burgiečiai savo krašte naudojami didela laisve. Į pavienių gyventojų asmeninius reikalus valdovas nesikiša ir jis yra retai jų matomas. Tarpusavio santykiavimą gyventojai kartais pagrindžia nerašytu muskuly įstatymu. Krašto klimatinės sąlygos sveikatai palankios, nors ir pučia nuolatiniai žvarbūs Rytų vėjai, kliudantieji šiame krašte sukurti jaukų ir pastovų gyvenimą. Todėl daugelis ši kraštą apleidžia, kai tik pasitaiko pirma proga. Dėl tos priežasties ir gyventojų skaičius nuolatos mažėja.

Anupras K r i e n a s

Intelektualinių profesijų atstovų konferencija Neutralijoje

Mūsų kaimynų atstovs prie P-iro centro Neutralijoje, dr. Dipaitis, praneša smulkesnių žinių apie P-iro šaukiamą dypukų intelektualų konferenciją įkurdinimo tikslais. Šioji konferencija įvyks balandžio 1 d. Neutralijoje ir joje be P-iro atstovų, galės dalyvauti ir dypukų atskirų specialybių ir profesijų atstovai.

Dalyvaus po vieną atstovą – specialistą iš šių profesijų: cukrinės, runkelinės bei ruginės, prekybininkų su atitinkamomis kvalifikacijomis vaizbos srityje, mėsos kombinato ir skerdyklų, ir bankų (ačko, pulka, pokerio). Be to, patariamuoju balsu dalyvaus smulkesnių branžų atstovai: silkininkai, karabelninkai, paukštininkystės specialistai, batams šniūrelių ir gumos gaminių pardavėjai ir filatelistai.

Tikimasi, kad konferencija praeis draugiškoje nuotaikoje, nežiūrint delegatų įvairiatautiškumo, įvairiarasiškumo bei ideologinių ir politinių įsitikinimų skirtumų.

IVAIRENYBĖS. PUI iš Vašingtono praneša, kad pagal specialistų apskaičiavimus, antrasis pasaulinis karas Amerikos mokesčių mokėtojams atsiėjo po 2460 dol. Mūsų valsčiaus sekretorius bando apskaičiuoti, kiek jam atsiėjo šios Velykų šventės, skaitant, kad per 1 val. sunaudojama 1 bonka, kuri D barake kainuoja 1 dolerį, o pas aptiekorių – 1,5 dolerio. Švesta 48 valandas.

Amžinasis drabužių dalijimo pareigūnas

Taubergo stovyklos visuomenė susirinko į salę trumpam susirinkimui išsirinkti drabužių dalijimo komisiją, nes jau iš vakaro BALFo gėrybės užrakintos sandėlyje, o senoji komisija suskubo iki kaklo nusi-
kalsti visuomenei.

Pirmininkaujantis stovyklos vedėjas akimis apžvelgė rūsčią visuomenę, pasienį sustojusią senąją drabužių dalijimo komisiją, ir nuleidęs akis į popierių, valandėlę kažką svarstė. Paskui pakėlė akis į visuomenę.

– Gerbiamieji, gerbiamosios! Šiandien turime išsirinkti naują komisiją, nes senoji baigė savo skirtąjį laiką. O čia kaip tyčia vakar gauta nauja BALFo siunta. Gal palikti senąją komisiją?

– O, ne! – suūžė salėje. – Vagys, sukčiai jūs. O gal ką gera atvežė, tai vėl nebematysime.

– Kas vagys? – iš pasienio atsiliepė komisijos narė Stelmokienė.

– Ką mes pavogėme, ką nusukome? Dievo bijokite šmeižti pareigūnus.

– O iš kur pas tave toji nauja raudona suknelė? – prasižiojo Mi-
liūnienė. – Tokios niekas neturi.

– Pagana tu! – suriko Stelmokienė. – Paklausk Barboros, tau ji pa-
sakys, kad ją už gautas iš Amerikos pupeles nusipirkau.

– O iš kur tie nauji geltoni bateliai?

– Laumė raguota! Visa stovykla žino, kad juos gavau iš Amerikos nuo tetos. Tik tu viena kurčia, nieko negirdi ir nematai.

Stelmokienei atsikirtus ir faktais savo dorybę įrodžius, margoji minia griebė į nagą antrąją komisijos narę Burkšienę.

– Va, o toji, pilnus maišus prisikrovė bedalydama. Pati mačiau, kaip bliuską pasiėmusi atidėjo į šalį. Blogesnės, tur būt, nepasiėmė? – bombardavo iš gretimojo barako Šiaučiuvienė.

Įkaito ir žemaitiškas Burkšienės kraujas. Triskart atsikosėjęs, me-
tė piktą žvilgsnį į Šiaučiuvienę:

– Tu, spitrė, pažiūrėk, kas mano maišuose yra. Viskas iš Lietuvos, naminis. Amerikoniško nė už centą. Va, tik šitą bliuskutę pasiėmiau, bet ir ją su skyle. O juk ir aš turiu teisę ką nors gauti.

– Su skyle, su skyle, – neužsileido Šiaučiuvienė. – O imant tikrai jokių skylių nebuvo. Perplėšei kur nors.

Trečias komisijos narys Damaitis tylėjo. Jo nelietė ir stovyklinė visuomenė. Damaičio trijose vietose lopytos kelnės ir švarkas su prazu-
lintomis alkūnėmis nieko neviliojo. Visą dvejetą metų Damaitis nuolat teroru visuomenės išrenkamas į tas nedėkingas dalijimo komisijas, per kiekvienus rinkimus išklauso piktas liežuvių audras, o žiūrėk, vis vien balsiai išrenkamas, nors bando ir kojomis ir rankomis protestuoti prieš jo išrinkimą.

Senąją komisiją liežuviais išpliekus, iškoliojus, prasidėjo rinkimai. Kandidatų statymai.

– Puspurienė, Gumbutienė, Bijokaitis, Damaitis?

Po pastarosios pavardės siūlymai nutrūko. Išlindo iš minios Damai-
tis, susilenkęs, kumštis suspaudęs, lyg pasiručsęs kovai.

– Ką, gerbiamieji ir gerbiamosios! Juokus krečiate, ar ką? Matote, bedalydamas nuplyšau, nudriskau, o juk ir pats noriu ką nors gauti.

– Pasiimk, ko trūksti, dalydamas. Ar rankų ir galvos neturi? – su-
šuko Morta.

– Pasiimk, pasiimk! Gudri pasakyti. Pabandyčiau, paskui apvagintu-
mėt mane.

Prasidėjo pusiau slapti rinkimai. Priėjus Damaičio eilei, paprašė
jį išeiti už durų. Damaitis nejudėjo, it baslis. Veidas įraudęs, akys
žibėjo. Atrodė, kad dabar iš tikrųjų jo pasiryžimo nebeįeiti į komisiją
niekas nebepalauš.

– Damaiti, prašom išeiti už durų, – siūlė pirmininkaujantis.

– Nė velnio, ponai! Užteks man. Tegul kiti tos duonelės pavalgo.

Nieko nepadėjo nei trečias, nei ketvirtas raginimas. Damaitis nepadėjo.

– Petrai, nebūk ožys, gal ši karta tavęs nebeišrinks, – Damaitis išgirdo aplink save kelėtą balsų. Trys bobutės už vienos parankės ir pora vyrų už kitos tempė Damaitį iš salės lauk.

– Ar pasiutot, gerbiemieji! Juk tai teroras, tai žmogaus išprievartavimas. Taip nedemokratiška. Tik bolševikai taip padaryti gali. Žmogų per prievartą renkate.

Tačiau Damaičio spyrimosi niekas nebegirdėjo. Po savo kojomis žemės nebesiekė. Atrodo, oru skrenda iš šalies. Kai paliai duris atsiskuko atgal, lyg pagalbos laukdamas, pamatė tik rankų mišką ir išgirdo balsus skaitančio žiaurųjį pareiškimą: "Damaitis vienbalsiai".

Perpykęs Damaitis nebegrižo į salę. Visą vakarą niekam nesirodė ir nieko stovykloje nenorėjo matyti. Protesto ženklą užsidarė nuo visuomenės akių. Tačiau kitą dieną Damaitis su naujai išrinktais kitais pareigūnais vėl skirstė, rūšiavo ir dalijo gautus drabužius. Pakėlė iš krūvos vyriškas kelnes, pažiūrėjo į jas, į savo keliskart lopytas, pagalvojo valandėlę, pažvelgė pro langą ir vėl atgal įmetė į krūvą.

Tik kai kitą sekmadienį stovyklos koplyčioje maldininkai giedojo Suplikaciją, neatsiliko ir Damaitis savo storu balsu. Arti jo klūpą girdėjo ir nenorėjo savo ausimis tikėti. Damaitis iš širdies giedojo:

– Nuo maro, bado, ugnies, karo ir drabužių dalijimo pareigų gelbėk mus, Viešpatie!

K. Strumpumpėnas.

D a r n e v ė l u ?

Tautietii! "Mokytis niekad nevėlu, o alus gerti sveika" – tarė Ryg. Jonas, todėl skubiai mokytis pas mane Esperanto kalbos, o pas-kui eikit į stovyklos kantiną išgert alaus?

Esperanto kalba – tau raktas į turta ir gyvenimą emigracijoje! Juk dar nežinai, kur emigruosi: išmokęs ispanų – gali pakliūti Angli-jon, išmokęs anglų – P. Amerikon; kas tada? Todėl mokytis tik Esperan-to. Tai gražiausia, skambiausia ir muzikališkiausia kalba! Be to, ji lengviausia ir suprantamiausia. Jeigu tau bet kurioj kitoj kalboj mintims išreikšti reikia 30 žodžių, Esperanto kalboj pakanka 1 – 2 žodžių. Štai įrodymui tau Ant. Baranausko "Anykščių Šilelio" vertimas į Esperanto. Tik 5 gražios, skambios eilutės Esperantiškai, – ir at-stoja visą poemą:

"Kroklokwalzi? Semmememmi:

Seiokrontro – prafriplo:

Bifei – bafei; hulalemmi:

Quasti basti bo...

Lalu lalu lalu lala la!"

Taigi, visi Esperantiškai! Čia mūsų ateitis!

Kreiptis: Profėsoro de mova Esperanto Vajno refudžio

Džiovanio Dadžio, "Mušelburgas".

EVANGELIKAMS PAVOJINGA GRĮŽTI Į LIETUVĄ. Gyveno vienoje stovykloje moterėlė Bormanienė. Visi ją pažinojo kaip evangelikę ir niekam nė į galvą neatėjo ją kitaip pakrikštyti. Prieš Naujus Metus ji grįžo į Lie-tuvą ir štai iš "Tėvynės Balso" puslapių tos stovyklos gyventojai pama-tė ir net iš nustebimo apstulbo. Grįžusi staiga pasidarė katalikė. Ka-gi, tie visokie komitetininkai, matyt, iš tikrųjų mums meluoja, kad Lietuvoje katalikybė persekiojama... Gal greit "Tėvynės Balso" pusla-piuose pamatysime, kad iš Rytų į Lietuvą atkeltieji visokie Ivanovai, Ščerbakovai, Malinkovai ir kitchkie irgi apkrikštyti į katalikus. No-rint nenorint "Tėvynės Balso" redaktorių "draugų" šimkų reikės pakelti į misijonierius...

1948.IV.1.

BALANDŽIO BALSAS

7

G r i ž e s į t ė v y n ė p a s a k o j a

(Plagiatas iš "Tėvynės Balso")

Begyvenant po dygiškus barakus, įkyrėjo visokios globos, tie stovyklų komitetininkai, komendantai, policija ir kitokio plauko "fašistai". Užpykau ir ant visų šitų BALSO gėrybių. Taip iki šiol ir negavau naujai ant manęs pasiūto kostiumo. Ypač kantrybės netekau, kai per pasakutiniuosius rinkimus nepatekau į drabužių delijimo komisiją. Lyg dėl juoko – tik vieną balsą tegavau, bet ir tą patį tik iš savo mielosios žmonelės. Todėl spioves į viską ir nutariau grįžti į tėvynę.

Apie kelionę nerašysiu. Žinau, kad jums įdomiau, kaip mane pasitiko tėvynėje. Taigi, apie tai ir paporysiu truputį.

Kai tik Vilniaus geležinkelio stotyje išlipau ir išlindau pro labirintus į aikštę, net apsiverkiau iš laimės ir džiaugsmo. Tokio sutikimo nesitikėjau. Miestas pasipuošęs vėliavomis. Paliai stotį išsirikiavusi kariuomenė su orkestru pasitiko mus. Priešais papuošti garbės vartai su užrašu: "Sveiki, grįžę, Anuprai, Anuprienė ir Anupriukai!" Susijaudinome su savo bobele iki pat kulnų.

Tuojaun pat pribėgo prie mūsų "Tėvynės Balso" reporteris ir pradėjo teirautis apie mūsų sveikatą, grįžimą, o labiausiai apie mūsų gyvenimą barakuose. Visą išporinome iš širdies.

– Kas jus tenai persekiojo, kas sulaikė, kad taip ilgai negrižote? – klausinėja malonūs reporteris.

Taip staiga užkluptas, vos sugraibiau atsakymą.

– Fašistai, broliuk, fašistai! – ne savo balsu surikau. Pabūgau, kad neįtartų, jog aš pats taip ilgai nesusiprotėjau grįžti.

– Kokios tų fašistų pavardės? – ir malonūs reporteris atkišo į mane savo bloknotą ir pieštuką.

Čia tai išpylė mane šaltas čigoniškas prakaitas. Kokį čia fašistą surasti jam? O surasti reikia.

– Pala, pala; – greit susivokiau, kad didžiausias fašistas mūsų stovykloje buvo, tur būt, Pranas Pastarnokas. Juk prieš mano išvažiavimą jis prie virtuvės lango taip skaudžiai užmynė ant mano nuospaudos, kad net aiktėlėjau. Išsikeikėme, išsikolijome gerokai, kad net išvažiudamas su juo neatsisveikinau.

– Pranas Pastarnokas, taip ir rašyk, draugas! – atsakiau.

Reporteris tik brūkšt, brūkšt ir užsirašė. O paskui vėl klausia:

– Gal jis nacių okupacijos laikais tarnavo policijoje, gal šaudė žmones?

Sirdyje nusijuokiau. Kur tau Pastarnokas tarnaus policijoje ir šaudys žmones, kad jis šautuvo iš tolo bijo, o ir į dramblių nepataikytų. Bet sakyti ką nors reikia.

– Tarnavo, šaudė ir žmonėms ant nuospaudų mynė, kad jie su skaudančia koja negalėtų grįžti.

– Tai šitaip? Tasai Pastarnokas draugą terorizavo, kad negrižtu-
mei. Taip ir parašysiu.

Brūkšt, brūkšt ir parašė, o paskui vėl klausia:

– Gal Pastarnokas ir nacių Gestape tarnavo?

– Nežinau! Bet jei žmonėms ant nuospaudų lipa, tai galėjo ir tarnauti...

Reporteris brūkšt ir prirašė Pastarnokui visokiausių kaltinimų, kokių nė aš pats nesugalvočiau. Net apsidžiaugiau ir užsimiršęs surikau: "Na, Pastarnoke, skaitysi apie save ir prisiminsi Anuprą Barabošių, kad nereikėjo jam lipti ant nuospaudos. Tai puikiai atsikeršijau!"

Paskui priėjo prie manęs toks truputį kreivomis kojomis draugas, mėlynu lankeliu kepurę užsimovęs ant ilgų kaltūnų ir ranką padėjęs ant peties pasikvietė pas save į svečius. Visur maloniai sutinką, kviečia,

priima, taigi, atsisakyti nepatogu.

Nueiname, pasodina mane ir keletą valandų draugiškai pasišnekame. Išklausinėja apie visokius mano vargus tremtinių stovyklose ir kas jų gyventojai, paskui ką veikiau Lietuvoje, kur gyvenau, ir net apie mano tėvus. Taip nuoširdžiai viskuo domisi. Kad neužmirštų, viską susirašė ir paskui pakišo man pasirašyti. Sako, jau tokios tradicijos pas mus, kad mieliaji sveteliai turi nepagailėti savo autografo.

Buvau girdėjęs, kad jau tokia mada pasaulyje, jog kokių nors žymių žmonių parašus visokie tipeliai renka, su visokiais albumėliais lenda į skis pasirašyti, o paskui už juos gauna brangius pinigus. Susijaudinau tokia garbe. Štai kur Anupras pasidarė įžymenybė! O stovyklos barakuose ar kokiame nors kapitalistiniame krašte būčiau supelėjęs be garbės ir garso. Su malonumu pasirašiau.

Pirmąją vizitą baigus, mano naujasis draugas pro Lukiškių aikštę nuvedė mane į poilsio namus atsigauti po tremties vargų, pailsėti! Ten radau ir daugiau tokių laimingųjų. Per kurį laiką išgarinau visas savo kapitalistinių kraštų kalorijas ir mano kūnas ir siela pasidarė daugiau kaip 100 procentų tarybiniai.

Vai jau pailsėjome, mums suteikė naują laimę. Sako, kapitalistinius kraštus pažinote, dabar kviečiame susipažinti su broliškomis respublikomis, kviečiame padaryti ekskursiją į tokius kraštus, kur juodasis auksas pats iš žemių lipa, meškos ir vilkai "kazokus" čoka, Šiaurės pašvaistės su saule į glėbius imasi, ir visa tai už dyką. Nė vienos kapeikos nereikės mokėti nei už kelionę, nei už maistą. Koks gerumėlis, ir kokiame kapitalistiniame krašte rasi tokį labdaringumą. Viskas nemokamai. Su malonumu sutikome ir dar pasiuntėme padėką tėvui ir mokytojui.

Sudiev, visi ten – stovykloje likusieji? Kviečiu jus visus grįžti į tėvynę, o ypač tave, Pāstarnoke. Nebevarkite ten. Čia nemokami viešbučiai, ekskursijos, maistas ir teisė į poilsį. Kito laiško iš manęs nelaukite. Žinokite, kad laimingieji nemėgsta laiškų rašinėti. Ne taip, kaip jūs ten stovyklose graudžius laiškus rašinėjate savo tėtoms ir dėdėms į Ameriką. Jeigu meškos manęs neužbučiuos ir mano tarybinė siela nenukils į Šiaurės pašvaistę, gal kada susitiksime Lietuvoje.

Jūsų Anupras B a r a b o š i u s

Emigracijos karštligė

Vienas iš mūsų stovyklos gyventojų, besilankydamas kaimyninėje stovykloje, užsikrėtė emigracijos karštlige. Simptomai buvo pastebėti labai greit: pradėjo blaškytis žūt-būt bet kur išvažiuoti, – nors į Australiją. Suradęs sapnininke kažkokią "Bifei-Bafei" kalbą, puolė ją mokintis, manydamas, kad tai tarptautinė kalba. Laiškai oro paštu buvo siunčiami glėbiais į visas pasaulio šalis. Diagnozą nustatant, kaip dažniausiai ir atsitinka, buvo apsirikta ir manyta, kad tai yra paprastoji vidurių karštligė. Tad buvo nutarta kreiptis į rimtą medicinos gydytoją. Deja, pacientas kažkur dingo. Po pusantros savaitės nelaimingas sulaikytas net už Hamburgo. Krizei praėjus, grąžintas į mūsų stovyklą. Tikimasi, kad kurį laiką pailsėjęs, atgaus pusiausvyrą ir bus galima jam duoti kokį nors lengvesnį darbą.

U o s i s

O r a s

Sevartės meteorologinio biuro pranešimu, per Velykų šventes būta aukšto spaudimo iš lenkų kafeivinių pusės. Mušelburge tuo laiku iškrito gausiai kritulių. Maloni drėgmė jautėsi visuose barakuose, o ypač "amerikontų" slacksniuose...

NAUDINGI PATARIMAI RAŠANTIEMS Į AMERIKĄ

1. Rašydamas laišką savo dėdei ar tetai į Ameriką, pranešk tik nedirbančiojo gaunamas maisto kalorijas. Gink Dieve, neužsimink, kad esi dirbantis ir gauni keliais gramais daugiau kalorijų.
2. Susiradęs kokį gimnaitį ar draugą, pirmuoju laišku nesiskųsk, bet pasiteirauk, ar jis turi nuosavą namą ir automobilį. Jei tu visa tai turi, tai veltui pinigų nelaidyk pašto ženklams, nes vis tiek nieko neišverksi.
3. Jei tu kokio geraširdė teta laišku pasiteirautų, ko trūksti ir ko reikėtų atsiųsti, tai neapsigauk. Kuo graudžiausiais žodžiais nusiskųsk skilviui negalavimais ir kad gydytojas tau uždraudė valgyti viską, kas pagaminta iš žirnių ir miltų, ir recepte prirašė kuo daugiau gerti pupelių kavos. Tuomet garantuotai gausi riebesnį siuntinį.
4. Jei tu koks bimbinkas dėdė tave klausytų ar bartų, dėl ko pabėgai iš Lietuvos ir negrįžti, tai neįrodinėk visokiais gudriais žodžiais apie raudonųjų terorą ir vergiją. Vis tiek tavęs nesupras arba netikės. Geriau išaiškink paprasčiau, nurodydamas, jog užšvietusi Stalino saulė taip pradėjo kaitinti, kad neipratęs į didelius karščius lietuviškas kailis nebeišlaiko ir vieni buvo priversti bėgti į vakarus, o kiti dar ir šiandien tebebėga į Sibirą ir šiaurę, kur klimatas truputį vėsesnis. Tuomet gal dėdės geriau supras ir dar kokį siuntinėlių atsius.
5. Jei tu esi lankęs gimnaziją ar universitetą, apie tai dėdei ar tetai neprisimink. Tuomet sudiev bus afidevitams ir kėlionei į pažadėtąją žemę.

Sveikatos patarėjai

1. Kaip gauti Tbo maisto priedą, turint tik slogą ir nuospaudas?
Ats.: Pasisiūlyti pas stovyklos gydytoją į kūmus.
2. Kas reikalinga daryti, norint gauti baltą duoną ir riebų pieną?
Ats.: Grybat latviskai.
3. Kaip gauti motinos priedą?
Ats.: Kreiptis pas buhalterį.
4. Kaimynka man pasakojo, kad stovykloje pasirodė blakių. Kaip jas išnaikinti?
Ats.: Negalime padėti: - ambulatorijoje turėtas gausias Anti-blakinių miltelių atsargas iš dypukų normos gyvenančios blakės suėdė.

Brolėskosios stovyklos kronika

(Ten truputį toliau nuo mūsų)

Bijo 22 veto. Pavasariui atkišus savo nosį, VI, VII ir VIII barako piliečiai susirūpino atgaivinti daržininkystę. Padarius žemės re-formą, iš žemės fonde turimų rezervų kiekvienai sielai teko po pastrečio kvadratinio centimetro sklypas. Viengungiai, kaip įtariamai tabako plantatoriai, iš daržininkų verslo išbraukti. Bė to, pusiau slapta mitingė nutarta, kad ir vedusiems vyrams nevalia įlįsti su lopeta į daržą. Ko gero, ir jie gali susigundyti ir vietoj svogūno įkišti kokį "mahorkos" daigą. Nepatenkinti pypkininkai ruošėsi skustis sukštesnėms instancijoms, bet pabūgę, kad Molotovas, Gromyko arba Višinskis nevytuotų 22 kartą, savo skundą atidėjo iki kito pavasario.

Atidaryta daboklė. Per Velykas iškilmingai atidaryta trumpalaikė daboklė. Pirmuoju įnamiu savanoriškai pasisiūlė ant barako durų gerokai pyktelėjęs vaizbūnas.

Menori neužpelnytos garbės. Vienas "Tėvynės Balso" apdovanotas dypukas jam suteiktą garbę norėtų įteikti iš tikrųjų tiems, kuriems ji priklauso. Truputį giliau patyrinėjus, patirta, jog su tokiais nuopelnais ir kvalifikacijomis dabar tenka ieškoti ne dypukų tarpe, bet Lietuvoje raudonųjų "istreibitelių" būriuose.

PATARIMAI PRIEŠ RINKIMUS

Paskelbus rinkimų davinius, laimėjusieji eina į poziciją, o pralaimėjusieji – į opoziciją. Prieš rinkimus reikalai visai kitaip atrodo: visi taiko į pozicijas, ir tik nepataikę grįš į opoziciją. Todėl prieš rinkimus tiek esantiems valdžioje, tiek opozicijoje, tinka vienoda laikysena. Kad sudarius gerą išpūdį, reikia veikšioti iš lėto, pamačius rinkiką – sureukti antakius, patempti lūpą, žodžiu, surikiuoti grimasas valdoviškai išvaizdai, ir tik pasveikinus – truputį šyptelėti. Jeigu esi valdžioje, tai bent pradžioje netenkink jokio prašymo. Juk rinkikas turi jausti, kad reikalas liečia galybę.

Į tavo taikomą postą numatomus kandidatus užmušk morališkai, visuomenei skelbk, kad konkurentas remia tik kokią nors mažą savųjų grupelę. Stenkis bent išviršiniai pasirodyti, kad taikaisi prie daugumos ir kovoji už jų idealus. Trokštantiesiems tarnybos duok suprasti, kad jų svajonės išsipildys. Sušauk prieš rinkimus savo artimųjų posėdį ir pasiskirstykite postais. Aplankyti gyventojus – paagituoti, tik atsargiai! Nepataikyti pas aršų savo priešą, nes galima nukentėti pagal neseniai viename barake įvykusias keistoko žaidymo taisykles. Tik šitaip apsišarvojęs lauk rinkimų, kurie galutinai parodys, ar į poziciją, ar į opoziciją.

U c s i s

JIS RENGIASI EMIGRACIJAI

(Mūsų korespondento vizitas pas žemės ūkio pirmūną)

Šiandien mūsų korespondentas atsilankė pas žymų žemės ūkio darbuotoją, žadantį išeiti į Australiją. Ponas darbuotojas mielai painformavo apie jo vykdomus ta linkme pasiruošimus.

Mūsų korespondentui buvo parodytas darbuotojo prižiūrimas daržas, kuriame jau pasirodo pirmieji daigai. Kaip buvo maloniai paaiškinta, tai bananų plantacijos pradžia. Pakraščiais jau dygsta eukaliptai. Po langu kralikų tvartelyje auga trys kengūrėlės, kurioms nukirptos uodegos, kad būtų panašios į kralikus (tikslas: išvengti galimų nesusipratimų, nes manoma, kad Virtsaftsamtas auslenderiams neleistų auginti tokių galvių).

Atliekamą laiką ponas darbuotojas praleidžia studijuodamas čiabuvių kalbą ir pratindamas vaikšioti rankomis. Paklausus apie pastarųjų pratybų tikslą, buvo paaiškinta, kad tai daroma šiais sumetimais: Važiuojant per ekvatorių, saulės spinduliai šviečia tiesiai į viršugalvį; vaikščiojant rankom, saulei močiutei atsukama "kita medalio pusė", kuriai saulės spinduliai nėra pavojingi ir kuri per naująsias žaidynes viename barake užvakar įrodė savo atsparumą.

P a ž a n g o s k e l i u

Stovyklinė valdžia ir tarybiniai (t.y. stovyklos tarybos atstovai) veiksniai nutarė neatsilikti nuo didžiųjų vyriausybių žygių. Kad išlaikius lygsvarą tarp rytų ir vakarų demokratinių sąvokų, nutarta:

1. Pravesti žemės reformą. Duodama žemė bežemiams. Turintieji affidavitus ir viltis emigruoti, ją tvarko jau plantacijų pavyzdžiu; žadantieji repatrijuoti turės progos jau dabar pamatyti, kaip atrodo po velėna.
2. Sekant Dėdės Samo ir kitų vakariečių pavyzdžiu, iš valdinių tarnybų bus šalinami raudonieji. Manoma, kad pirmuoju kris Raudonojo Kryžiaus atstovai.

3. Tą pačią dieną, kaip ir Italijoje, pravesti valdžios rinkimus. Kaip praneša mūsų korespondentas iš Dėdės Samo žemės, ten su susidomėjimu sekama priešrinkiminė kampanija ir pageidaujama vyriausybei žadama suteikti pagalbą pagal Maršalio planą.

S p o r t a s

Užvakar iš abiejų pusių trečios eilės pirmame barake įvyko laisvo stiliaus imtynės tarp žymaus imtininko profesionalo ir imtininko mėgėjo. Imtynės prarastos pagal visas šio meno taisykles. Imtinys laimėjo ne vienas kuris nors iš imtininkų, kaip buvo tikėtasi, bet šiandieną išėinas į pensiją tvarkos dabotojas. Imtynėms pasisiūlęs teisėjauti vienas pašalietis neturėjo didelio pasisekimo, todėl dabar studijuoja futbolo taisykles.

- Tuo pačiu metu stovyklos salėje įvyko krepšinio treniruotė tarp dviejų žymiausių krepšinio komandų. Abi komandos parodė aukštą klasę ir lošimo lygį, nemažai įkretusios viena kitai į krepšį. Treniruotė, kaip visada, vyko labai draugiškoje ir pakilioje nuotaikoje. Finalinės varžybos įvyks balandžio 18 d.

Pastaba "Lietuvių Informacijai"

Išvykstant stovyklos gyventojams į užsienį, "Lietuvių Informacija" apie tai paskelbia savo eilutėse. Deja, pranešimai, ypač apie žmonių su šeimomis išvykimą pas vyrus, yra bejausmiai. Mums atrodo, kad kai kuriais atvejais turėtų maždaug taip skambėti: tada ir tada išvyko pas savo brangų vyrą išsiilgusi, nenuilstama meile ir ištikimybę plakančia širdimi, taip labai savo vyrą mylinti žmona - ponita tokia ir tokia. Pagarba ištikimajai Penelopėjai! Ateityje rekomenduojame panašų turinį. Daugiau jausmo!

U o s i s

T r u m p a i a p i e v i s k ą

- Balandžio pirmąją šaukiamas į pensiją išėinančių tarnautojų susirinkimas. Tikslas - steigti "Inteligentų Bedarbių Draudiją". Iniciatoriai dar sakosi nežiną, prie ko teksią draugijai šlietis: ar prašyti Gerbūvio Pareigūno globos, ar Socialinių Reikalų Pareigūno. Draugijos Patronu perrinktas Lozorius, Garbės pirmininkas - Melchijoras Putelė.

- Jaunųjų Bernelių Draugijos "Dobilo Lapas" vadovai skatina savo narius nepasiduoti sukilančiom pavasario pagundom. Atliekamą laiką pataria praleisti užsiimant kūno kultūra.

- Stovyklos mokyklos muzikos ir dainų vadovas, atsisakęs nuo komandų (Kanados indėnų) kvietimo vykti į Kanados miškus ir mokyti indėnus mūsų liaudies dainelių, nutarė praleisti vasarą čia - paplūdimyje. Tuo tikslu įsigijo gerą žiūrą, nes sakosi pereitą vasarą pražiopsojęs daug gražių vaizdų.

- Manoma, kad į Dėdės Samo kraštą išvykus jos piliečiams, atgaus savo pirmąją paskirtį ir pradės veikti stovyklos pirtis.

- Du mūsų stovyklos gyventojai, pamatę kine australų filmą "Das grosse Treiben", labai apgailestavo, kad turį išvykti ne į tą užjūrio pusę. Tačiau jie buvo nuraminti, kad galvijų esama visur. Apsidžiaugę, paaukojo Galvijų globos draugijai po galastuvą ir peilį.

S k e l b i m a i. Reiškiu viešą padėką "Tėvynės Balso" redaktoriui Jonui Šimkui už įdėtą minėtą laikraščio 1948 m. sausio 31 d. nr. 3/21 Jer. Zubrio straipsnį. Tikiu, kad minėtas straipsnis patarnaus man vietoje geros rekomendacijos. Būtų žymiai blogiau, jeigu šimkininkai būtų mane išgyrę. Už tai atsidėkosiu, kai tamsta sėdėsi Niurnberge, prisiųsdamas cyzę.

Juozas S e n k u s

Turiu jau bent pustuzinį stovyklinių pareigų. Perimu ir toliau bet kurias pareigas laikinai ir visam laikui.

Socialinių Reikalų Pareigūnas

Dypiškos patarlės ir priežodžiai

1. Prakiuro, kaip siuntinys su pupelių kava paštuose.
2. Nusigando, kaip žmonai iš kitos zonos atvykus.
3. Laukia, kaip "Care" pakieto iš dėdės.
4. Išimylėjo, kaip gyvanašlės blynų privalges.
5. Nesukalbamas, kaip afidevitą iš Amerikos gavęs.
6. Pralindo, kaip Motiejus į Kanadą.
7. Keikiasi, kaip vaizbūnas pupelių kavą pabėręs.
8. Verkia, kaip laišką į Ameriką tetai rašydamas.
9. Pateko, kaip Gurgždys į "Tėvynės Balsą".

B a l a n d ž i o sveikinimai ir linkėjimai

PAŠTUI: negražinti nors "Balandžio Balsą" korespondencijų ir prenumeratorių užsakymų, o nepatingėti paieškoti adresatų.

MITYBOS VEDĖJUI: gauti dvigubai daugiau cigarečių reprezentacijai.

RAJONO DARBININKUI: dirbt - nepersistengt: penki dirbo - nesutvarkė, vienas - tuo labiau.

GEROVĖS VEDĖJUI: ir toliau rūpintis savųjų gerove.

STOVYKLOS VEDĖJUI: atsiminti, kad posakis "Justitia est fundamentum regnorum" lietuviškai verčiamas: "Teisingumas yra valdymo pagrindas".

STOVYKLOS TARYBAI: scenoje suvaidinti pasakėčių "Gulbė, lydis ir vėžys".

BUHALTERIUI: nepamiršti sukalbėti "Amžiną atilsį" mirusiųjų dūšių atminimui.

VASARIO 16 MINĖJIMO RENGĖJAMS: kad sekančio minėjimo oficialioji dalis būtų tai gerai surengta, kaip praėjusio neoficialioji.

"LIETUVIŲ INFORMACIJOMS": įgyti Viešpaties malonę.

DRABUŽIŲ DALIJIMO KOMISIJAI: nenusiminti, ir vėl bus kas pasidalinti.

OPCIZICIJAI: nenusiminti, nes net tokie vyrai, kaip Čiorčilis tebesėdi opozicijos kėdėje.

UNGURIUI: visiems pasakyti: "Užteks - pasilengvinot mano sąskaiton..."

SEKRETORIUI: gavus pекedžą, galutinai baigt gydytis.

RAŠTININKAMS: gerai išsiaiškinti, iš ko valgoma duona: iš rašalo ar rasalo?

SOCIALINIŲ REIKALŲ PAREIGŪNUI: nusipirkti gero tualetinio muilo...

KULTŪRININKAMS: ir toliau linksniuoti daiktavardį "Kultūra".

AMBULATORIJAI: kad likus dviem, - atliktų ir ligoniams daugiau pienelio ir baltos duonytės.

VAIZBŪNŲ KARALIENEI: Balandžio pirmąją aplankyti operetę "Linksmoji Našlė".

POLICIJOS VADUI: ir toliau vaizduoti policijos vadą.

UŽMIRŠTIESIEMS: patekti į sekantį "Balandžio Balsą".

"BALANDŽIO BALSĄ" REDAGAVO: Redakcinis aktyvas be redaktorių.

ISLEIDO: Plunksnagraužių grupė be vaizbūnų.

SPAUSDINO: Rašomoji mašinėlė su rotatorium be etatų.

T i r a ž a s: truputį mažesnis, kaip "Tėvynės Balsas". Cenzūrai pasiųsti į anapus geležinės uždangos "draugui" J. Šimkui nebesuskubome. Velykos sutrukdė.
